

پویش جدید برای مدیریت ناترازی برق
فقط ۲۵ درجه
با توجه به افزایش دما در برخی نقاط کشور
وزارت نیرو استاندارد جدید
دمای داخلی اماکن را اعلام کرد

**هتل گرم‌های
خستگی‌ناپذیر**
۲۰۰ هتل گرم در آمستردام
با مشارکت مردم پسماند غذایی
را به کمپوست تبدیل می‌کنند

موافقان و مخالفان چگونگی تامین آب صنایع مطرح کردند **تیغ دولبه «بازچرخانی»**

«مأده سلیمی»، پژوهشگر حوزه کشاورزی پایدار
از راه‌های تامین امنیت غذایی ایرانیان در میانه‌ی خشکسالی و تغییر اقلیم می‌گوید

ابهام در آینده غذایی ایرانیان

زنگ خطری که سال‌هاست به صدا درآمده
**بیکاری ۲۰۰ هزار
بافنده فرش**

تفره‌های پیشنهادی ترامپ
چه تأثیری بر سینما خواهند داشت؟

بازی مالیاتی در هالیوود

یادداشت

سدها ناجیان آب یا قاتلان خاموش

داریوش بهارلویی |
کارشناس منابع آب |

دبی آب رودخانه «بشار» یاسوج ۷۰ درصد کاهش یافت

دولت‌داری - مدیر مطالعات پایه منابع آب شرکت آب منطقه‌ای کهگیلویه و بویراحمد گفت: دبی آب رودخانه بشار یاسوج امسال نسبت به مدت مشابه پارسال ۷۰ درصد کاهش یافته است.

روح‌الله اسدیپور روز سه‌شنبه ۲۳ اردیبهشت اظهار کرد: بر اساس پایش‌هایی که اردیبهشت ماه امسال در ایستگاه هیدرومتری مستقر در پاتاه صورت گرفته دبی آب این رودخانه در سال جاری ۱۶ متر مکعب بر ثانیه برآورد شده در حالی که در مدت مشابه پارسال ۵۴ متر مکعب بر ثانیه بوده است.

اسدیپور افزود: در صورت تکمیل این طرح‌ها، امکان استقلال زاهدان از منابع سیستم فراهم می‌شود. همچنین، منابع مازاد در حوزه سیستم می‌تواند در راستای توسعه طرح‌هایی نظیر ۴۶ هزار هکتاری مورد استفاده قرار گیرد. این طرح‌ها می‌توانند در مناطقی که زیرساخت آبی وجود دارد، با استفاده از روش‌های نوین به کار گرفته شوند؛ از جمله توسعه کشت‌های گلخانه‌ای و دامپروری در داخل سیستم.

بشار در پایان تأکید کرد: «اگرچه مردم سیستم به‌طور سنتی به کشاورزی و دامداری تعلق خاطر دارند و این فعالیت‌ها برایشان یک شغل محسوب می‌شود، اما باید با نگاهی جدید این حوزه‌ها را مدیریت و هدایت کنیم.»

سدسازی در افغانستان منابع آبی ما را محدود کرده است

استاندار سیستان و بلوچستان در پاسخ به «پیام ما»: بخش عمده‌ای از منابع آبی ما را محدود کرده است. بنابراین، در کوتاه‌مدت تلاش داریم با تکیه بر ظرفیت‌های محلی گام برداریم.

او افزود: «باور ما این است که اگر طرح‌های دولتی گذشته تا امروز اثر مطلوبی نداشته‌اند، باید از ظرفیت‌های اجتماعی بسیار ارزشمندی که در مجاورت مرزها وجود دارد، بهره‌برداری شود. به همین دلیل، طرحی در دو سال گذشته پیگیری شد که در قالب طرح اضطراری، چاه‌هایی در دشت‌هایی همچون دشتک حفر و مقرر شد با احداث آب‌شیرین‌کن، بخشی از آب به زاهدان و بخشی به سیستم منتقل شود.»

استاندار در ادامه گفت: «در حال حاضر عملیات لوله‌گذاری از چاه‌های بندان به سمت سیستم تقریباً کامل شده و تنها دو تا سه کیلومتر باقی مانده است. اجرای مخازن این طرح نیز در دست اقدام است و امیدواریم تا دو ماه آینده این پروژه تکمیل شود. این اقدامات در کنار برنامه‌های دیگر، این امکان را به ما می‌دهد که بخشی از فشار بار آبی زاهدان را از روی چاه‌نیمه‌ها برداریم.»

او با اشاره به مصرف سالانه ۳۵ میلیون مترمکعب آب در زاهدان بیان کرد: «۲۷ میلیون مترمکعب از این مقدار را به سمت دشت تهلان هدایت کرده‌ایم که اکنون با پیشرفت ۴۰ درصدی همراه است. هدف ما این است که پس از تکمیل این طرح، بخش زیادی از بار تأمین آب زاهدان و حومه را از

اطلاع‌رسانی | با حکم مدیرعامل شرکت ملی مس مهندس امیری به‌عنوان سرپرست جدید مجتمع مس دره‌آلو منصوب شد

به گزارش روابط عمومی مجتمع مس دره‌آلو، در جلسه شورای معاونین شرکت ملی صنایع مس ایران که عصر شنبه ۲۰ اردیبهشت‌ماه برگزار شد، مهندس وحید امیری به‌عنوان سرپرست جدید مجتمع مس دره‌آلو معرفی شد.

دکتر سیدمصطفی فیض، مدیرعامل شرکت ملی صنایع مس ایران، در این نشست با تأکید بر سیاست بهره‌گیری از نیروهای متخصص و دانش‌محور، حکم سرپرستی مجتمع مس دره‌آلو را به این مدیر باتجربه صنعت مس کشور اعطا کرد.

وحید امیری که دارای مدرک کارشناسی مهندسی مکانیک و کارشناسی ارشد متالورژی و مدرک DBA در حوزه مدیریت کسب و کار است، سوابق اجرایی متعددی در شرکت ملی مس از جمله مدیر تقلیظ معدن مس دره‌آلو،

مدیر آموزش مجتمع مس سرچشمه، رئیس دفتر فنی توسعه‌های منطقه کرمان شرکت ملی صنایع مس ایران و ... را در کارنامه خود دارد.

موافقان و مخالفان چگونگی تامین آب صنایع مطرح کردند

تیغ دولبه «بازچرخانی»

موضوع بازچرخانی آب طی چند سال اخیر به یکی از مهمترین عناوین سیاستگذاری در مدیریت منابع آب کشور تبدیل شده است. موضوعی که دولت برای گسترش آن حتی مجلس را نیز همراه کرد و این محبت را به برنامه هفتم توسعه کشور نیز وارد کرد؛ به‌ویژه بخش صنعت و پس‌از آن، کشاورزی در اولویت برنامه‌های وزارت نیرو برای استحصال آب از این منبع نامتعارف قرار گرفته است. مرکز پژوهش‌های مجلس نیز به‌تازگی در گزارشی کارشناسی اجرای بی‌چون‌وچرای آن را زیر سؤال برده و مزایای بازچرخانی را مشروط به ملاحظات ای‌شماری اعلام کرده است. کارشناسان و صنایع اما با دولت تفاهم بیشتری دارند. به‌عقیده این گروه در مورد تأمین آب مورد نیاز صنایع، بازچرخانی نه یک پیشنهاد بلکه یک ضرورت است.

ستاره جنتی | روزنامه‌نگار

۲۴ فروردین ۱۴۰۴ تصویب نامه‌ای از سوی هیئت وزیران در مورد آیین‌نامه اجرایی بند ت ماده ۳۸ قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران صادر شد. آیین‌نامه‌ای که به‌طور مشخص بر استفاده از آب‌های نامتعارف و بازچرخانی آب متمرکز است. روشی آزمون‌در بسیاری از کشورهای جهان که چندساله است به ادبیات حکمرانی آب در ایران راه یافته است. حالا با شدت گرفتن بحران آب در کشور و تاویم خشکسالی برای پنجمین سال متوالی، این موضوع به‌ویژه برای استفاده در بخش صنعت با جدیت بیشتری دنبال می‌شود. باین‌حال، این روش در ایران منتقدان خاص خودش را دارد.

قانون برنامه هفتم توسعه پیشرفت کشور در ماده ۳۸ می‌گوید: «وزارت نیرو مکلف است در سال اول اجرای این قانون با رعایت مباحث مربوط به ترازنامه منابع آب و در راستای تعادل‌بخشی به سفره‌های آب زیرزمینی، بازار مبادله آب‌های نامتعارف را با حفظ کاربری آب و جلوگیری از آلودگی و تخریب خاک ایجاد کند و برای تشویق سرمایه‌گذاران، حمایت‌های لازم را از طریق اعطای مجوزها با رعایت قانون تسهیل صدور

مجوزهای کسب‌وکار مصوب ۱۴۰۰/۱۲/۲۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی، کمک‌های فنی و اعتباری و استفاده از تسهیلات بانکی صورت دهد. آیین‌نامه اجرایی این بند مشتمل بر سازوکار این بازار، شرایط مبادله، حجم، دوره و نوع مصرف آب با پیشنهاد وزارت نیرو و همکاری سازمان، سازمان حفاظت محیط‌زیست و وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی، جهادکشاورزی و صنعت، معدن و تجارت تهیه می‌شود و به‌تصویب هیئت وزیران می‌رسد.»

بررسی همه‌جانبه

۲۱ اردیبهشت مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی کارشناسی اعلام کرد: «ازآنجاکه این رویکرد در سیاستگذاری فعلی بخش آب کشور خصوصاً برنامه پنج‌ساله هفتم توسعه مورد توجه و تأکید بوده، نیاز است جوانب مختلف آن مورد بررسی و تحلیل کارشناسی قرار گیرد. به‌رغم مزایای خاص بازچرخانی آب، ملاحظاتاتی نیز برای آن قابل‌بحث است که کمتر در سیاستگذاری‌ها مورد توجه قرار گرفته و تمرکز اصلی بررسی‌های این گزارش است. مهمترین ملاحظه این رویکرد، آثار منفی احتمالی بر بیلان آب، حجم پساب و بدتبع آن کاهش کمی جریان‌های سطحی و

زیرزمینی درصورت عدم اتخاذ تدابیر سیاستی و فنی لازم است. بنابراین، ازآنجاکه پساب بخشی از بیلان آب است و نیاز است اهمیت تداوم آن برای حفاظت کتی از منابع آب مدنظر باشد، بازچرخانی آب بعضاً ممکن است با تأثیر نامطلوب بر بیلان آب و محیط‌های آبی، به تشدید بحران‌های آبی کشور خصوصاً در بخش آب بینجامد.»

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس می‌گوید: «پروژه‌های بازچرخانی آب و استحصال و انتقال پساب درصورت عدم لحاظ اصول علمی، فنی و کارشناسی لازم می‌تواند با آسیب‌های احتمالی برای پایداری سرزمینی و سیاستگذاری‌های کلان کشور در آینده همراه باشد. با توجه به اینکه پساب جزئی جدا ناشدنی از بیلان آب است، لازم است هرگونه سیاستگذاری، قانونگذاری و اقدام‌های اجرایی حول این رویکرد از تأمین آب با اعمال حساسیت‌های بیشتری خصوصاً در شرایط فعلی بحران آب کشور صورت گیرد. برای پساب در کشور تا پایان سال ۱۴۰۱حجم پساب پروژه‌های در برنامه ساخت معادل ۷۳۵، پروژه‌های در حال ساخت معادل ۱۵۹، پروژه‌های مشارکتی دارای قرارداد با بخش خصوصی معادل ۳۰۷

قبول دارند، اما گروهی می‌گویند مبنای نظری این گزارش روشن نیست؛ اگرچه بسیاری از انتقادات مطرح‌شده در آن صحیح است.

«نیما کردجزی»، کارشناس آب، می‌گوید: «این حرف کاملاً درست است که آبی که از محل بازچرخانی اصطلاحاً استحصال می‌شود، منبع جدید خارج از بیلان نیست. باین‌حال، خود این مرکز سال ۱۴۰۲ در گزارشی اعلام کرد بیلان آب کشور ۱۰ سال است که به‌روز نشده است. بنابراین، شاید مهمترین مسئله نه در مورد بازچرخانی آب، بلکه در مورد هر بخش از برنامه‌های مدیریت منابع آبی کشور این باشد که ما از چه بیلانی صحبت می‌کنیم. ما حتی وقتی از کسری جمع‌آوری آب‌خوان‌ها صحبت می‌کنیم و اعداد آن را فاجعه می‌خوانیم، در مورد داده‌های به‌روز حرف نمی‌زنیم. پس، درباره بخش دوباره استحصال‌شده از محل بازچرخانی هم دارای هیچ دقتی، در مقایسه با آب در دسترس، نیستیم.»

او ادامه می‌دهد: «دولت به‌واسطه اسناد بالادستی حوزه مصرف پساب، بازار آب و بازچرخانی را معین کرده است. اینکه مرکز پژوهش‌های مجلس می‌گوید به‌عنوان آخرین راه‌حل باید مد نظر قرار گیرد، به چه معناست؟ آیا مرکز پژوهش‌های مجلس هنوز بر تأمین آب بیشتر تمرکز دارد که بسیار عجیب به‌نظر می‌رسد یا فکر می‌کند این بازچرخانی می‌تواند محل تأمین حقایقه‌های دیگری باشد؟ واقعیت این است که در بسیاری از حوضه‌های آبریز اضافه‌برداشت یا اضافه‌بارگذاری‌های موجود نه‌فقط شرایط حوضه آبریز را بسیار وخیم کرده است، بلکه در حال شکل دادن به مشکلات اجتماعی گسترده است. بخش قابل‌توجهی از این اضافه‌بارگذاری‌ها مربوط به صنعت است.»

او چنانمایی اشتباه صنایع آب‌بر را به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین مشکلات مدیریت منابع آبی کشور، به‌ویژه در مرکز ایران، می‌داند، اما معتقد است باید شرایط را واقعی دید و در این وضعیت بحران آب از آرمان‌گرایی اجتناب کرد: «قانون دولت را مکلف به استفاده از آب‌های نامتعارف در بخش صنعت کرده است. صنعتی که هم دسترسی به آب شرب و هم تأمین حقایقه‌های محیط‌زیستی را به‌شدت تحت‌تأثیر قرار داده است. همه انتقادات به استقرار مراکز صنعتی به‌ویژه صنایع آب‌بر در کشور به‌جای خود، اما حالا می‌خواهیم چه کنیم؟ صنایع را تعطیل کنیم؟ یا چقدر زمان و هزینه نیاز داریم تا بتوانیم با یک چانمایی صحیح، آنها را جابه‌جا کنیم و به این اوضاع بی‌سامان، سامان بدهیم؟ بنابراین، من فکر می‌کنم همه انتقادات مرکز پژوهش‌های مجلس لاقول در این شرایط چندان قابل‌اعتنا نباشد.»

راه دیگری نداریم

آنچه کردجزی در مورد وضعیت وخیم صنایع می‌گوید، پیشتر «عبدالوهاب سهل‌آبادی»، رئیس خانه صمت ایران، نیز گفته است. ایسنا هفته گذشته به‌تقل از او نوشته بود: «صنعت زنده به آب است. این جمله شاید در نگاه اول ساده به‌نظر برسد، اما واقعیت همین است که بدون آب، نمتنها کشاورزی،

بلکه بسیاری از صنایع کشور از نفس خواهند افتاد. امروز ما با بحران جدی در مدیریت منابع آبی به‌ویژه در مناطق مرکزی کشور روبه‌رو هستیم و صنعت با بی‌آبی دست‌وپنجه نرم می‌کند. متأسفانه به‌جای برنامه‌ریزی، منابعمان را هدر داده‌ایم؛ نه آمایش سرزمینی درستی انجام دادیم، نه از رودخانه‌ها و سیلاب‌ها به‌درستی بهره‌برداری کردیم. درنتیجه، ما ساماندهی منابع را از دست داده‌ایم.» به‌گفته او، منابع آبی کشور را عمدتاً در اختیار صنایعی گذاشته‌ایم که خودشان بزرگترین مصرف‌کننده آب هستند؛ از جمله صنایع فولادی: «نکته نگران‌کننده اینجاست که بسیاری از این صنایع در مناطقی بدون امکان تأمین پایدار آب یعنی در مرکز ایران و بدون توجه به اقلیم و ظرفیت‌های زیستی، ایجاد شده‌اند؛ حال نمتنها این تصمیمات غلط را اصلاح نکردیم که همان صنایع را هم توسعه داده‌ایم. این رویکرد، در بلندمدت امنیت آب و امنیت صنعتی کشور را توأمان تهدید می‌کند. یک نمونه، استان یزد است؛ یزدی که تا دیروز برای تأمین آب شرب خود نیازمند کمک استان اصفهان بود، امروز آب صنایع خود را نیز از اصفهان می‌گیرد. این یعنی اضافه‌برداشت از یک منبع که خود دچار تنش آبی است. باید پذیرفت که با این شیوه نمی‌توان آینده‌ای پایدار برای توسعه صنعتی رقم زد. در حال حاضر، انتقال آب از خلیج‌فارس و دریای عمان به‌سمت کرمان، یزد و اصفهان در حال انجام است؛ اما بسیاری از کارشناسان و فعالان محیط‌زیست معتقدند این طرح‌ها، اکوسیستم منطقه را دچار آشفتنگی می‌کند. ضمن اینکه ما تجربه‌های تلخی همچون خشک شدن دریاچه ارومیه را هم داریم. سدسازی‌های غیراصولی، حفر بی‌رویه چاه و نبود نظارت، نتیجه‌ای جز از بین رفتن زیست‌بوم‌ها نداشت. بنابراین، چنانچه قرار باشد دوباره همین مسیر را برویم، صنعت را فدای طبیعت کرده‌ایم و طبیعت را هم فدای صنعت. این بازی باخت-باخت است.»

سهل‌آبادی در مورد استفاده مجدد از آب در صنعت، نیز گفته بود: «در زمینه بازیافت آب، باید بسیار جدی‌تر از گذشته عمل کنیم. هرچند اقدامات خوبی آغاز شده است، اما باید ادعان کنیم ما در این زمینه دیر به فکر افتادیم. پساب‌های صنعتی باید به‌صورت کامل به چرخه تولید بازگردند و بازچرخانی در مقیاس وسیع‌تری اجرا شود. این نیاز به تجهیزات جدید، حمایت دولتی و فرهنگسازی دارد. بدون سرمایه‌گذاری در این حوزه، مدیریت آب ممکن نخواهد بود. باید از آب دریا استفاده کرد، بازچرخانی جدی گرفت و از تجربیات جهانی بهره برد. در کنار آن، باید بارش‌ها، سیلاب‌ها و منابع فصلی را به‌شکل مؤثر مدیریت کرد. نباید بگذاریم به‌دلیل ضعف ساختاری در مدیریت منابع، سیل بیاید و بعد از آن، تجربه بی‌آبی هم داشته باشیم.»

شرایط بغرنج آبی حالاگویا صنعت و دولت را در یک مطالبه مشترک به تفاهم رسانده است: ضرورت بازچرخانی آب؛ آن‌هم نه به‌قول مرکز پژوهش‌های مجلس به‌عنوان راه‌حل آخر، بلکه صنعت این رویکرد را تنها راه‌حل نجات می‌بیند.

مرکز پژوهش‌های مجلس:
بازچرخانی آب، استحصال، انتقال پساب و قوانین مربوط به آن باید این روش را به‌صورت مؤکد به آخرین راه‌حل موکول کنند

یک کارشناس آب:
صنایع، بازچرخانی آب را نه به‌عنوان آخرین راه‌حل بلکه به‌عنوان تنها راه‌حل خود می‌شناسند تا تعطیل نشوند

امیدواری به رفع فیلترینگ

سخنگوی دولت درباره وعده وزیر ارتباطات برای رفع فیلترینگ گفت: از همکاری خوب بین سران قوا تشکر می‌کنم، این مسئله از تدابیر رهبر انقلاب است. این‌شاءالله با همکاری خوب، شاهد رفع محدودیت‌ها خواهیم بود.

او درباره تغییر نام خلیج‌فارس گفت: تاریخ چندهزارساله نشان داده، این خلیج فقط فارس خواهد ماند. ما شاهد داستان‌سرایی‌ها در بریتانیا هستیم و ما این مسئله را با قاطعیت رد می‌کنیم. از حق و حقوق خود استفاده می‌کنیم تا این مشکل برای شهروندانمان حل شود. سخنگوی دولت درباره اقدامات دولت برای بازگشت آثار تاریخی خارج از ایران نیز پاسخ داد: میراث فرهنگی دارای ارزشمند ایران است. وزارت میراث‌فرهنگی دنبال این است که آنها را برگرداند. موضوع بازگشت آنها از طریق رسانه‌ها اعلام می‌شود. مهاجرانی را با اشاره به اولویت اقتصادی دولت گفت: کنترل تورم یکی از اولویت‌های دولت است که به مردم فشاری وارد نشود. در حوزه دیگر گسترش یک اقتصاد است و امیدواریم تصمیم‌گیری انجام شود.

او همچنین در مورد مشکلات دفع زباله و مدیریت پسماند در استان گیلان گفت: استفاده از دستگاه‌های زباله‌سوز در دستورکار قرار گیرد. متأسفانه در حال حاضر با هیولایی به‌نام پسماند مواجه هستیم که وضعیت نامطلوبی در هر سه استان شمالی کشور ایجاد کرده است و مطمئن باشید که اسنادداران نیز یکی از اولویت‌های خود را بر این موضوع متمرکز کرده‌اند.

ریشه در فرایند سیاستگذاری دارد؛ وقتی سرمایه‌گذاری درست انجام نشود، شاهد چنین اتفاقاتی هستیم. امسال به‌دلیل افزایش دما و کاهش بارندگی سدهای کشور ظرفیت مناسبی برای تولید انرژی ندارد. توسعه برق تجدیدپذیر را داریم. تمرکز بر مدیریت مصرف داریم که بیش از شش میلیون کنتر هوشمند نصب شده است. همچنین پویش ۲۵ درجه را داریم.

مهاجرانی در پاسخ به سؤال «پیام‌ها» در مورد تفاهت‌نامه منعقدشده در دولت برای جایگزینی موتورسیکلت‌های برقی با موتورسیکلت‌های کار در پایتخت نیز گفت: در راستای کاهش آلودگی و حفظ محیط‌زیست، توجه به موتورسیکلت‌های برقی اجتناب‌ناپذیر است و چاره‌ای جز این نداریم. این مسیر در دنیا هم طی شده و خروجی‌های ارزشمندی در راستای کاهش آلودگی محیط‌زیست دریافت داشته است.

براساس گزارش سازمان حفاظت محیط‌زیست، حجم قابل‌توجهی از آلودگی هوای تهران ناشی از موتورسیکلت‌های فرسوده یا دارای احتراق ناقص است. با توجه به این موضوع و اینکه میزان برق مورد نیاز برای موتورسیکلت‌های برقی چندان بالا نیست و چالش جدی برای تأمین آن وجود ندارد، طرح جایگزینی موتورسیکلت‌های بنزینی با برقی به‌صورت آزمایشی در حال اجراست. امیدواریم این طرح به نتایج مطلوبی دست یابد، استفاده از انرژی خورشیدی می‌تواند تا حدودی نیاز انرژی انجام داد. ذکر چندباره این مسئله از سوی خبرنگاران نشان از اهمیت آن دارد. این مسئله

به‌حال مهاجرانی همچنین درباره استفاده ادارات از پنل خورشیدی گفت: این کار با اقدامات جدی در حال انجام است و فرایند اجرایی آن مشخص شده و تحویل آنها در حال انجام است. معاونت علمی رئیس‌جمهوری اولین نهادی است که این اقدام را انجام داد. ذکر چندباره این مسئله از سوی خبرنگاران نشان از اهمیت آن دارد. این مسئله

در حال رشد است. به همین دلیل، تأمین انرژی تجدیدپذیر در دستورکار دولت است. بدانیم که شرایط پیچیده است و دولت مطمئن است با وفاق می‌توان آن را حل کند.

مهاجرانی درباره تغییر ساعت کار ادارات سراسر کشور به ۶ صبح تا ۱۳ عصر گفت: در سال ۱۴۰۱ طرحی مورد تصویب قرار گرفت که ۱۵ خرداد تا ۱۵ شهریور ساعت کار ۶ صبح شد. از اردیبهشت این را اجرایی کردیم؛ زیرا با افزایش دما مواجه بودیم. مایل نیستیم برق صنعت قطع شود، زیرا اگر این اتفاق بیفتد، باعث بیکاری کارگران می‌شود. دولت همچنین اعلام کرد والدینی که فرزند خردسال دارند، می‌توانند ساعت شناور و دورکاری داشته باشند. با این اقدامات نزدیک یک‌هزار و ۵۰۰ مگاوات صرفه‌جویی داریم. تأکید می‌کنم وضعیت برای ما مطلوب نیست و دوست نداریم قطعی برق داشته باشیم، اما در شرایط خاصی قرار داریم. دولت تأکید کرد این قطعی‌ها اطلاع‌رسانی بشود تا مردم با مشکل مواجه نشوند. رئیس‌جمهور به وزیر اعلام کرد این اقدام حتماً انجام شود.

بیلان نامشخص

اگرچه کارشناسان انتقادات مرکز پژوهش‌های مجلس را تا حدودی زیادی

بیلان نامشخص

اگرچه کارشناسان انتقادات مرکز پژوهش‌های مجلس را تا حدودی زیادی

پویش جدید برای مدیریت ناترازی برق

فقط ۲۵ درجه

ایپام | زمستان با شعار دو درجه کمتر برای کاهش مصرف از سوی دولت همراه شد. شعاری که دولت می‌گفت با عمل به آن می‌تواند تا حدود قابل‌توجهی در مصرف گاز صرفه‌جویی و از کاهش فشار و قطع آن جلوگیری کند. این‌بار سخنگوی دولت از پویش جدیدی به‌نام ۲۵ درجه خبر داده است. عددی که وزارت نیرو می‌گوید دمای مطلوب اماکن است تا هم گرما آزاردهنده نباشد و هم بتوان مصرف برق را به‌ویژه در روزهای اوج بار کنترل کرد. باین‌حال، سخنگوی دولت خبری از پایان محدودیت توزیع برق نمی‌دهد و می‌گوید همچنان ناچار به اعمال خاموشی هستیم.

سخنگوی دولت در شانزدهمین نشست خبری خود که در منطقه آزاد انزلی استان گیلان برگزار شد، از دستور رئیس‌جمهوری برای تدوین برنامه جامع توزیع‌زیستی و موافقت با انتقال مرجعیت توزیع‌زیستی به سازمان حفاظت محیط‌زیست خبر داد. به‌گفته مهاجرانی این مرجعیت پس از ۱۵ سال بار دیگر به این سازمان برگردانده است تا بتواند به روند حفاظت از توزیع‌زیستی کمک کند؛ وقتی موضوعی به دست یک مرجع تخصصی باشد، وضعیت بهتری خواهیم داشت.

«فاطمه مهاجرانی»، سخنگوی دولت، در نشست خبری روز گذشته خود در مورد وضعیت ناترازی تولید و مصرف برق در کشور و خاموشی‌های اعمال‌شده ناشی از آن گفت: رویکرد ما این نیست که کسی را درباره ناترازی‌ها متهم کنیم، بلکه واقعیت را می‌پذیریم؛ ناترازی انرژی حاصل یک

آب را هدر ندهیم

آگهی مفقودی

برگ سبز سواری سیستم سمند تپ ۱۷ مدل ۱۳۸۳ به رنگ قرمزی متالیک به شماره موتور ۱۳۴۸۳۱۱۷۱۶۵ و شماره شاسی ۸۳۲۳۷۱۶۸ به نام حمیده میرزایی به‌مدت ۲۴-۲۴۲۳۷۱۱۶۴ به شماره انتظامی ۱۸ ۴۹۱ ایران ۷۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

شاهرود

آگهی مفقودی

کارت خودروی سواری پژو پارس سفید مدل ۱۴۰۲ به شماره انتظامی ۲۴ ۴۷۹ ایران ۱۲۴۸۳۱۱۷۱۶۵ و شماره موتور 125K0118287 و شماره شاسی PH561160 بنام مرگان نیک فرد مفقود گردیده فاقد اعتبار می‌باشد.

دزفول

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

پاسخ من بله است؛ اما یک «اما»ی بسیار مهم اینجا وجود دارد و آن «پیچیدگی اجرایی» این مسئله است. از نظر تئوریک، تأمین امنیت غذایی بدون کاهش عملکرد محصول و بدون اتکا به آفت‌کش‌ها، امکان‌پذیر است. اما زمانی که وارد عرصه عمل می‌شویم، پای عوامل متعددی به میان می‌آید: نحوه مدیریت منابع، سیاست‌گذاری‌های کلان، نوع نظام کشاورزی موجود، وابستگی سیستم به نهاده‌های شیمیایی، شرایط اقلیمی و حتی نوع و منشأ آفت‌هایی که در منطقه حضور دارند.

گاهی افزایش آفات ناشی از حذف دشمنان طبیعی آنهاست؛ یعنی اکوسیستم به‌هم خورده و تعادل طبیعی از بین رفته است. از سوی دیگر، برخی آفات به‌خاطر استفاده بی‌رویه از سموم مقاوم شده‌اند، یا به‌دلیل تغییراقلیم گونه‌های جدیدی وارد مناطق شده‌اند. اینها همه شرایطی هستند که تصمیم‌گیری برای حذف آفت‌کش‌ها را بسیار پیچیده‌تر می‌کنند.

ما با یک نظام کشاورزی روبه‌رو هستیم که در طول حدود یک قرن در جهان، و دست‌کم ۵۰ تا ۶۰ سال در ایران، برپایه استفاده از نهاده‌های شیمیایی شکل گرفته است. در این نظام، نه دانش کشاورز در زمینه کنترل طبیعی آفات به‌روز شده است و نه اکوسیستم‌ها سلامت سابق خود را حفظ کرده‌اند. از طرفی با پدیده‌ای به‌نام تغییراقلیم مواجه‌ایم که شرایط تولید را بیش‌ازپیش بی‌ثبات کرده است.

بالین‌حال، در جهان نمونه‌هایی وجود دارد از کشورهایی که مسیر متفاوتی را در پیش گرفته‌اند. به‌طور مثال، کوبا یا بوتان با بازطراحی نظام کشاورزی و اعمال سیاست‌هایی برای کاهش مصرف یا واردات نهاده‌های شیمیایی، تلاش کرده‌اند کشاورزی پایدارتر و سالم‌تری بنا کنند. اما باید تأکید کرد دستیابی به امنیت غذایی فقط به‌معنای افزایش تولید نیست. امنیت غذایی مؤلفه‌های مختلفی دارد که شامل افزایش دسترسی فیزیکی و اقتصادی به غذا، توزیع عادلانه منابع غذایی، پایداری محیط‌زیستی نظام تولید و تغذیه سالم و مغذی می‌شود.

در بسیاری از سیاست‌های رایج، امنیت غذایی صرفاً در حد افزایش تولید خلاصه شده، درحالی‌که این نگاهی سطحی و ناکافی است. دولت‌ها می‌توانند حتی با تولید کمتر اما کاهش اتلاف مواد غذایی، بهبود زیرساخت‌های نگهداری، ارتقای کیفیت تغذیه و حمایت از رژیم‌های غذایی بومی، به امنیت غذایی واقعی نزدیک‌تر شوند. در ایران، آمارها نشان می‌دهند چیزی حدود یک‌سوم محصولات غذایی تولیدشده در مراحل مختلف زنجیره از بین می‌روند یا اتلاف می‌شوند. اگر این میزان کاهش یابد، بخش بزرگی از نیاز غذایی جامعه بدون نیاز به تولید بیشتر و بدون افزایش استفاده از نهاده‌ها، تأمین می‌شود. افزون‌براین، باید به رژیم‌های غذایی نیز توجه کرد. صرف سیر شدن انسان‌ها ملاک امنیت غذایی نیست. ممکن است فردی گرسنه نباشد، اما از سوءتغذیه یا تغذیه نامناسب رنج ببرد. پس تفاوت میان گرسنگی، سوءتغذیه و تغذیه سالم باید در سیاستگذاری‌های غذایی مدنظر قرار گیرد. همچنین، نباید فراموش کرد امنیت غذایی زمانی محقق می‌شود که همه اقشار جامعه توان دسترسی فیزیکی و اقتصادی به غذای سالم و کافی را داشته باشند. اگر غذا تولید شود، اما بخشی از جامعه نتواند آن را تهیه کند، امنیت غذایی در معنای واقعی آن محقق نشده است.

از نظر من رسیدن به امنیت غذایی بدون آفت‌کش ممکن است، اما نیازمند بازطراحی کل سیستم غذایی، نگاهی چندبعدی به موضوع، سیاست‌گذاری‌های هوشمند، آموزش و تحقیق و تقویت ظرفیت‌های بومی در تولید و مصرف غذاست. فراتر از آن، نباید تنها به امنیت غذایی بسنده کرد. آنچه امروز اهمیت بیشتری دارد، حاکمیت غذایی است؛ یعنی توان یک کشور برای تولید مستقل غذا در چارچوب منابع، دانش و فرهنگ بومی خود. و این مسئله‌ای است که تنوع‌زیستی، بذر بومی، کشاورزی پایدار و حذف تدریجی نهاده‌های سمی در آن نقش حیاتی دارند.

🔗 شما، به‌عنوان کسانی که روی کشاورزی پایدار کار می‌کنید، با حشره‌شناسان و کسانی که روی گونه‌های

تالایی کار می‌کنند، ارتباطی دارید؟

کشاورزی پایدار دقیقاً به این می‌پردازد که چگونه می‌توان بیشترین میزان تولید غذا را داشت، بدون آن‌که به طبیعت و چرخه‌های طبیعی آن آسیبی وارد شود. این موضوع به‌ویژه در مورد تالاب‌ها اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ زیرا تالاب‌ها اغلب با کشاورزی‌هایی در اطرافشان همراه هستند که از گذشته‌های دور در آن مناطق شکل گرفته‌اند.

وقتی در این مناطق کشاورزی به‌سمت استفاده از کودها و سموم شیمیایی می‌رود، اثرات مخربی بر اکوسیستم تالاب‌ها می‌گذارد. به‌عنوان مثال، سموم فقط آفات را از بین نمی‌برند، بلکه بسیاری از میکروارگانسیم‌های خاک و حشرات مفید نیز از بین می‌روند. این سموم حتی روی حیوانات بزرگ‌چته نیز اثرگذار هستند. همچنین، استفاده از کودهایی مانند فسفات، نیتрат یا آهن، از طریق آب‌شویی وارد تالاب‌ها می‌شود و چرخه‌های اکولوژیک آنها را دچار اختلال می‌کند.

به‌نظر من، یکی از مهمترین اقداماتی که می‌توان در تالاب‌های ثبت‌شده انجام داد، سوق دادن کشاورزی اطراف آنها به‌سمت اگرواکولوژی است. سال گذشته بازدیدی از دریاچه زریوار داشتم و با کشاورزی منطقه آشنا شدم. با توجه به تغییراقلیم، کشاورزان آن منطقه با آفات جدیدی مواجه بودند. این موضوع نیازمند

پژوهش‌های دقیق است تا مشخص شود این آفات چه هستند و چگونه می‌توان به‌صورت طبیعی آنها را کنترل کرد.

لازم است تیمی تخصصی در حوزه کشاورزی، برنامه‌ای منطقه‌ای برای چنین تالاب‌هایی طراحی کند. متأسفانه در ایران کمتر دیده‌ام که به‌طور جدی به جنبه‌های کشاورزی اطراف تالاب‌ها پرداخته شود. معمولاً نگاه‌ها محدود به ایجاد محیط‌زیستی است، درحالی‌که کشاورزی تعطیل‌بردار نیست؛ چون حیات یک جامعه، به‌ویژه در زمینه امنیت غذایی و حاکمیت غذایی، به آن وابسته است. این کشاورزی باید بازطراحی شود تا هرچه بیشتر به چرخه‌های طبیعی نزدیک شود. کاهش تنوع‌زیستی در کشاورزی، استفاده نکردن از سیستم‌های چندکشتی، تناوب زراعی و عدم بهره‌گیری از کشت‌های متنوع در ارتفاعات مختلف، از جمله چالش‌هایی هستند که باید به آنها توجه کرد. ورود متخصصان برای مواجهه با مشکلات جدید کشاورزان، می‌تواند هم به کشاورزی و هم به اکولوژی تالاب‌ها کمک کند.

از نگاه من، این مسئله بسیار مهم است که متخصصان محیط‌زیست فعال در حوزه تالاب‌ها، حتماً در حوزه کودها و آفت‌کش‌های شیمیایی نیز ورود کنند و برنامه‌هایی ارائه دهند که یا به حذف کامل این نهاده‌ها منجر شود، یا حداقل مصرف آنها را به‌شدت کاهش دهد. درواقع، محدود کردن مصرف این مواد بسیار سریع‌تر و آسان‌تر از حذف کامل آنها قابل‌اجراست. در این زمینه، نیازمند تیمی میان‌رشته‌ای متشکل از متخصصان مختلف هستیم که بتوانند در کنار بررسی اکولوژی تالاب و ظرفیت توریسم پایدار منطقه، برای بازطراحی نظام کشاورزی نیز اقدام کنند. در بسیاری از مناطق ایران، ما نظام‌های کشاورزی سنتی مبتنی‌بر قنات داشته‌ایم که در کنار تالاب‌ها شکل گرفته‌اند. همان‌طور‌که قنات به‌عنوان یک میراث حفظ شده است، نظام‌های کشاورزی وابسته به تالاب‌ها نیز باید احیا شوند:زیرا این نوع کشاورزی نهم‌تبا بخشی از میراث فرهنگی ماست، بلکه تضمین‌کننده پایداری اکولوژیک و امنیت غذایی نیز است.

🔗 آیا حضور زنان در عرصه پژوهش‌های حوزه تنوع‌زیستی کشاورزی، اگرواکولوژی، بذر، میراث کشاورزی، زمین و آب تفاوتی با مردان دارد؟

متأسفانه، آماری دقیق از حضور زنان در این حوزه‌ها ندارم؛ اما تجربه و مشاهدات نشان می‌دهد در بسیاری از کشورها، از جمله کشور خودمان، زنان در زمینه‌های مختلف کشاورزی و پژوهش‌های مرتبط با آن فعالیت دارند. به‌طور کلی، با توجه به حضور دانشجویان زن در رشته‌های کشاورزی که سالانه فارغ‌التحصیل می‌شوند، می‌توان گفت حضور زنان در این حوزه کم نیست. البته در پژوهش‌های کشاورزی شاید حضورشان به‌اندازه مردان پررنگ نباشد، ولی به‌هیچ‌وجه نمی‌توان گفت که کم است.

در موضوع حضور زنان در زمین‌های کشاورزی و مدیریت مزارع در ایران و جهان شاهد یک عقبگرد فرهنگی هستیم. این امر ناشی از روند تجاری‌سازی کشاورزی و تمرکز بیشتر بر تولید انبوه محصولات به‌جای توجه به تنوع و کشاورزی پایدار است. در بسیاری از جوامع پس از انقلاب کشاورزی، به‌ویژه در غرب، مردان نقش مهمتری در تصمیم‌گیری‌های کشاورزی داشتند و زنان به‌تدریج از فرایندهای تصمیم‌گیری کنار گذاشته شدند. این تغییرات باعث کاهش تنوع ژنتیکی و به‌تبع آن کاهش تنوع محصولات کشاورزی در مقیاس‌های کوچک خانوادگی و سنتی شد. درحالی‌که در گذشته زنان نقش اساسی در انتخاب بذر و مراقبت از زمین‌های کشاورزی و دانش فراوانی در مورد گونه‌های بومی داشتند، این روند در دهه‌های اخیر کاهش یافته است. در ایران نیز این وضعیت به‌وضوح قابل‌مشاهده است. پیش‌تر زنان در فرایند کشاورزی در سطح مزرعه و تولید غذا به‌طور فعال حضور داشتند و تصمیم‌گیری‌های مهمی در زمینه کشت بذهای بومی و محلی برعهده آنها بود، اما امروزه با تغییرات اقتصادی و تجاری‌سازی کشاورزی، این نقش‌ها کم‌رنگ‌تر شده‌اند. به‌طور مثال، در گذشته زنان به‌خوبی می‌دانستند کدام رقم گندم یا نخود برای تولید نان مناسب است، اما در حال حاضر بازار به‌سمت کالاهای تجاری و سلیقه‌های صنعتی پیش رفته است.

بالین‌حال، پژوهش‌های زنان در زمینه کشاورزی هنوز وجود دارد، ولی به‌نظر می‌رسد بیشتر این پژوهش‌ها در مرحله اجرایی و عملی به نتیجه نرسیده‌اند. به این معنا که پژوهش‌ها انجام می‌شود، اما کمتر به مرحله کاربردی می‌رسد. باوجوداین، در سال‌های اخیر شاهد رشد تعداد زنانی هستیم که در حوزه‌های مختلف کشاورزی، اعم از تولید، فراوری و امنیت غذایی، فعالیت می‌کنند. در این زمینه، زنان می‌توانند نقش مهمی ایفا کنند؛ زیرا ظرفیت‌های فرهنگی و تاریخی آنان در کشاورزی سنتی و نگاه متفاوت به مسائل می‌تواند تعادل بیشتری در روند کشاورزی ایجاد کند. در مجموع، می‌توان گفت حضور زنان در پژوهش‌های مرتبط با کشاورزی و بذر وجود دارد، اما این حضور نیازمند تقویت و توجه بیشتر است. زنان می‌توانند از دیدگاه‌های خاصی که از تجربیات فرهنگی خود دارند، بهره‌برداری و به توتوع و پایداری کشاورزی کمک کنند.

🔗 در طول سال‌ها فعالیت با چالش‌ی مواجه شده‌اید که به جنسیت شما مربوط بوده باشد و اگر مرد بودید، آن

مشکل را نداشتید؟

به‌عنوان یک زن، هیچ‌وقت احساس نکردم که به‌دلیل زن بودنم نتوانستم کاری را انجام دهم یا دچار مشکل

شدم. البته برخی چالش‌ها و تفاوت‌ها وجود داشته است. به‌عنوان مثال، در جوامع روستایی و عشایری که ما به‌عنوان زنانی از جامعه شهری وارد می‌شدیم، ابتدا ممکن بود نگاه‌ها و نگرش‌هایی متفاوت باشد.

اینکه ما با تیپ، ادبیات و ظاهر شهری وارد شدیم، ممکن بود این سؤال را ایجاد کند که «شما با این شکل و شمایل اینجا چه می‌کنید؟» اما وقتی که زمان می‌گذشت و ما به‌طور عملی در کنار آنها در مزارع حضور پیدا می‌کردیم، نمونه‌برداری می‌کردیم و حتی در کارهای برداشت و کشت شرکت می‌کردیم، این نگاه‌ها تغییر می‌کرد و اعتماد آنها جلب می‌شد. در بسیاری از مناطق، به ما «تالایی» یا «دختران سرحدی» می‌گفتند به‌عنوان یک زن تحصیلکرده می‌توانم بگویم اگر یک مرد تحصیلکرده وارد یک منطقه کشاورزی شود، ممکن است خیلی سریع‌تر اعتماد کشاورزان را جلب کند؛ چون غالباً کشاورزان مرد هستند. اما این به‌هیچ‌وجه به این معنا نیست که به‌عنوان یک تسهیلگر زن نتوانم کار کنم. درواقع، من به‌عنوان یک تسهیلگر، در طول سال‌ها یاد گرفته‌ام که چگونه وارد جامعه شوم و چه کارهایی باید انجام دهم. ما همیشه به عرف‌های فرهنگی احترام می‌گذاریم، اما این هرگز به این معنا نبوده که جامعه از ما انتظار داشته باشد که همه عرف‌های آنها را بپذیریم. درنتیجه، در کار با جوامع روستایی و عشایری، هیچ‌وقت با چالش جنسیتی مواجه نشدم. گاهی اوقات در ابتدا مردان خانواده به‌عنوان سرپرست، شاید نسبت به حضور ما در پروژه‌های کشاورزی شک داشتند، ولی بعد از اعتمادسازی، زن‌های خانواده هم می‌توانستند وارد شوند و همکاری کنند.

در کار با نهادهای دولتی و سازمان‌های دولتی هم به‌عنوان یک پژوهشگر زن در حوزه کشاورزی همیشه مورد احترام قرار گرفتم. البته گاهی برخی برخورد‌ها به‌صورت سلیقه‌ای و به‌دلایل شخصی بوده است. مثل اینکه حجاب من یا ظاهر من مورد توجه کسی قرار نگرفته باشد. در چنین مواردی، من خیلی سریع و صریح مسئله را مطرح کردم. اما این برخورد‌ها آنقدر کم و بی‌اهمیت بودند که نمی‌توانم آنها را به کل سیستم تعمیم دهم. درنهایت، هیچ‌وقت احساس نکردم چون زن هستم نتوانسته‌ام در این حوزه کار کنم یا فرصت‌هایی از من گرفته شده است.

🔗 آینده تنوع‌زیستی و میراث کشاورزی را چطور می‌بینید؟

اگر بخواهیم با همان روشی که در سال‌های گذشته پیش رفتیم و منابع را مصرف کردیم، ادامه دهیم، آینده کشاورزی را اصلاً امیدوارکننده نمی‌بینم. کشاورزی در بسیاری از مناطق ممکن است نابود و حتی امنیت غذایی و حاکمیت غذایی‌مان تهدید شود. بسیاری از تنوع ژنتیکی و بذره‌ای بومی‌مان که بخش مهمی از میراث این سرزمین هستند، ممکن است از بین بروند. به‌طورکلی، اگر با این رویکرد ادامه دهیم، میراث کشاورزی ایران از دست خواهد رفت و آینده‌ای روشن برای کشاورزی، تنوع‌زیستی و میراث کشاورزی ایران پیش‌بینی نمی‌شود.

امیدوارم سیاست‌ها در سطح کلان تغییر کنند. وزارت جهادکشاورزی باید نقش پررنگ‌تری در مدیریت کشاورزی ایفا کند، نه صرفاً بر افزایش تولید تمرکز داشته باشد، بلکه باید الگوهای کشت مناسب، سیاست‌های تشویقی برای حمایت از کشاورزان و برنامه‌هایی برای ترویج کشاورزی پایدار تدوین کند. همچنین، باید در مناطق با کشاورزی پایدار، برنامه‌های ویژه‌ای طراحی شود تا سیستم‌های کشاورزی پایدار باقی بمانند و مشکلات موجود در این بخش حل شود دیدگاه من این است که کشاورزی یک سیستم پیوا و دینامیک است که باید به‌روز شود و مطابق با تغییرات شرایط جهانی تغییر کند. باید از توان سرزمینی، اکولوژیکی و تنوع اقلیمی کشور استفاده کرد و نیازهای مختلف را در نظر گرفت. برای این کار، تغییر رویکرد جدی و تغییر عملکردی در وزارت جهادکشاورزی لازم است.

من قصد ندارم کارهایی که اکنون انجام می‌شود را زیر سؤال ببرم، بلکه می‌گویم این اقدامات کافی نیستند. با توجه به چالش‌هایی مانند تغییراقلیم و خشکسالی از یک‌سو و سوءمدیریت‌ها از سوی دیگر، ما امروز در شرایط دشواری قرار داریم. اما این به‌معنی ناامیدی نیست. امیدوارم بحث‌های پژوهشی برای حل مشکلات هر منطقه شکل بگیرد، سیاست‌ها تغییر کند و از مناطقی که به‌شکل پایدار تولید می‌کنند، حمایت بیشتری به‌عمل آید. این مناطق باید به توسعه پایدار خود ادامه دهند و سایر مناطق باید با پژوهش‌های مستمر، از جمله کاهش مصرف کود و سم و استفاده بهینه از منابع، به کشاورزی پایدارتر برسند.

همچنین، گروه‌های پژوهشی مانند مؤسسه سنستا که در زمینه کشاورزی پایدار و ارگانیک فعالیت می‌کنند، نباید ناامید شوند. ممکن است امروز منابع پژوهشی و اجرایی محدود باشد، اما این به‌معنای کنار کشیدن از پژوهش نیست. همیشه راه‌هایی برای به‌روز نگه داشتن خودمان و یادگیری از تجربیات سایر کشورها و کشاورزان داخل ایران وجود دارد. این فعالیت‌ها می‌تواند به افزایش تاب‌آوری کشاورزی و تولید غذای سالم و عادلانه کمک کند، به‌گونه‌ای که هم نیازهای انسان برآورده شود و هم حق طبیعت رعایت شود. فشارهای بیش از حد بر خاک و ناتوانی در حفظ آن، نهم‌تبا در کاهش عملکرد کشاورزی، بلکه در مواردی مانند نفوذ ناپذیری خاک، ظرفیت نگهداری آب، کارایی مصرف آب و چرخه‌های مغذی تأثیر می‌گذارد. طبیعت یک ساختار پیچیده و به‌هم‌تنیده و نیازمند توجه جدی‌تر است.

—

صرف سیر شدن انسان‌ها

ملاک امنیت غذایی نیست

ممکن است فردی گرسنه

نیاشد، اما از سوءتغذیه یا

تغذیه نامناسب رنج ببرد

همچنین امنیت غذایی زمانی

محقق می‌شود که همه اقشار

جامعه توان دسترسی فیزیکی

و اقتصادی به غذای سالم و

کافی را داشته باشند

—

تغییراقلیم یک فرایند تدریجی

و طولانی‌مدت است و اگر

اجازه دهیم تنوع ژنتیکی به‌طور

طبیعی و در بستر مزرعه، یعنی

ریزاقلیم‌ها و اکوسیستم‌های

خرد مختلف، حضور داشته

باشد، این ظرفیت را دارد که

به‌واسطه سازوکارهای طبیعی

ژنتیک جمعیت، خود را با

شرایط جدید اقلیمی

سازگار کند

